

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการทำวิจัยเรื่อง การศึกษาทำรำนานาฏศิลป์สำหรับเด็กดาวน์ซินโดรม: ศึกษาเฉพาะการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อใหญ่ มีดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน จำนวนเด็กในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
T	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน Wilcoxon Matched Pair Signed Ranks Test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ของเด็กกลุ่มอาการดาวน์ซินโดรม หลังใช้กิจกรรมนาฏศิลป์ไทย

2. เปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ของเด็กกลุ่มอาการดาวน์ซินโดรม ก่อนและหลังกิจกรรมการใช้กิจกรรมนาฏศิลป์ไทย

ศึกษาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ของเด็กกลุ่มอาการดาวน์ซินโดรมหลังใช้กิจกรรมนาฏศิลป์ไทยมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 16

ตาราง 16 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ ของเด็กกลุ่มอาการดาวน์ซินโดรมก่อนและหลังการใช้กิจกรรมนาฏศิลป์ไทย

คนที่	ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่		ระดับความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่	Y - X
	ก่อน	หลัง		
1	13	25	ดีมาก	12
2	10	20	ดี	10
3	10	16	ดี	6

ตาราง 16 (ต่อ) คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่
ของเด็กกลุ่มอาการดาวน์ซินโดรมก่อนและหลังการใช้กิจกรรมนาฏศิลป์ไทย

คนที่	ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่		ระดับความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่	Y - X
	ก่อน	หลัง		
4	7	12	พอใช้	5
5	3	7	ปรับปรุง	4
6	10	18	ดี	8
7	8	15	ดี	7
8	6	15	พอใช้	9
$\bar{X}$	8.37	16	ดี	7.63
S.D.	3.06	5.34		2.28

จากตารางที่ 16 แสดงว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ของเด็กกลุ่มอาการดาวน์ซินโดรมก่อนการใช้กิจกรรมนาฏศิลป์ไทยมีคะแนน 3-13 มีค่าเฉลี่ย 8.37 ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ และความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ของเด็กกลุ่มอาการดาวน์ซินโดรมหลังการใช้กิจกรรมนาฏศิลป์ไทยมี คะแนน 7-25 มีค่าเฉลี่ย 16 ซึ่งอยู่ในระดับดี

ตาราง 17 เปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ของเด็กกลุ่มอาการดาวน์ซินโดรม ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่		ผลต่างของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่	อันดับที่ของความแตกต่าง	อันดับที่ของความแตกต่าง (R+)	อันดับที่ของความแตกต่าง (R-)	T
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง					
	X	Y					
1	13	25	+12	8	8	-	
2	10	20	+10	7	7	-	
3	10	16	+6	3	3	-	
4	7	12	+5	2	2	-	

ตาราง 17 (ต่อ) เปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็ก
กลุ่มอาการดาวน์ซินโดรม ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่		ผลต่างของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่	อันดับที่ของ ความแตกต่าง	อันดับที่ของ ความแตกต่าง (R+)	อันดับที่ของ ความแตกต่าง (R-)	T
	ก่อนการทดลอง X	หลังการทดลอง Y					
5	3	7	+4	1	1	-	
6	10	18	+8	5	5	-	
7	8	15	+7	4	4	-	
8	6	15	+9	6	6	-	
					T+ = +36	T- = 0	T = 0*

*เป็นนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

จากตารางที่ 17 แสดงว่าเด็กกลุ่มอาการดาวน์ซินโดรมหลังได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมนาฏศิลป์ไทย มีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน คือ เด็กกลุ่มอาการดาวน์ซินโดรมที่ได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมนาฏศิลป์ไทย มีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่สูงกว่าก่อนการฝึกด้วยกิจกรรมนาฏศิลป์ไทย